

Konstytucja ZSRS: obietnice i rzeczywistość

Art. 125–126 · prawa zapisane · rola partii

opracowanie: Mateusz Będkowski · niekazmuliczyc.pl

WYPEŁNIA NAUCZYCIEL

Punkty / 8

Ocena

Imię i nazwisko _____ Klasa _____ Data _____

Grupa A

3 zadania · 8 punktów · 20 minut · Czytaj skrócony przekład i osobny kontekst. Przykłady fikcyjne służą wnioskowaniu.

Zadanie 1. (0–3)

OTWARTE

Odczytaj źródło: a) wymień jedną wolność z art. 125; b) wskaż, z jakim celem ją powiązano; c) wyjaśnij pozycję partii według art. 126.

Źródło — konstytucja ZSRS z 1936 r., art. 125–126; własny przekład i skrót NKML:

Art. 125: W interesie ludzi pracy i umocnienia ustroju socjalistycznego prawo gwarantuje obywatelom wolność słowa, prasy, zebrań i zgromadzeń.

Art. 126: Partia Komunistyczna jest kierowniczym trzonem organizacji ludzi pracy — społecznych i państwowych.

Kontekst historyczny: To, co obiecywał tekst konstytucji, nie było równoznaczne z praktyką. W latach 30. aparat Stalina stosował represje, a partia kontrolowała państwo. To objaśnienie, nie fragment konstytucji.

ODPOWIEDŹ

1. 0 1 2 3

Zadanie 2. (0–3)

OTWARTE

Fikcyjny uczeń mówi: „Art. 125 dowodzi, że w ZSRS każdy mógł bez obaw krytykować Stalina”. a) Oceń wniosek; b) powołaj kontekst historyczny; c) wskaż granicę samego przepisu.

ODPOWIEDŹ

2. 0 1 2 3

Zadanie 3. (0–2)

OTWARTE

Wyjaśnij różnicę między prawem zapisanym na papierze a rzeczywistością w ZSRS. Podaj jeden przykład z art. 125 i jedną informację z objaśnienia.

ODPOWIEDŹ

3. 0 1 2